

1 MAYIS

Yoldaşlar,

Geçen yılların 1 Mayıs toplantılarında yaptığım konuşmalarda bir noktayı vurgulamışımdır. O da, 1 Mayıs'ın bir şenlik, bir bayram günü değil, sınıf bilincimizin bilendiği, sınıfsız, sömürsüz, savaşırsız bir dünya için mücadele kararlılığımızın, coşkumuzun daha da pekiştiği bir gün olduğudur. Bu pekişme, yüzyıl öncesinden bu yana dünya işçi sınıfı hareketinin verdiği son derece çetin mücadelelerin ve insanlık tarihinde çığır açan başarıların birikiminden, bu birikimin önümüzdeki mücadelelere tuttuğu ışıktan kaynaklanmaktadır.

Gerek Türkiye'de, gerekse tümüyle kapitalist sistemde ekonomik ve politik bunalımların derinleşip sınıf mücadelesinin keskinleştiği, emperyalizmin sosyalist sisteme ve devrimci hareketlere yönelik, dünya barışını tehdit edici saldırılarının, girişimlerinin, tertiplerinin tırmandığı günümüz koşullarında, 1 Mayıs'ın dünya işçi sınıfı hareketi -ve bizim mücadelemiz- bakımından taşıdığı bu anlam daha da ön plana çıkmaktadır.

Bugün ülkemizde mücadele, iktidarının somutlanışındaki biçimsel ve yöntemsel çeşitlenme ne olursa olsun, sınıfsal konum ve politika ve emperyalizmle ilişkiler ölçütleri açısından faşist olan cuntaya karşıdır. Yönetimin bu karakteri, dillerden düşürülmeyen "demokrasiye geçiş" ile ortadan kalkmayacaktır. Bu geçiş sağlanabilirse eğer, yönetim içerikte aynı, biçimde değişik olacaktır. Biçim farklarının mücadele olanakları ve taktikleri açısından dikkate alınması şart olmakla beraber mücadelemiz, general üniforması veya sivil parlamento giysisi içinde olsun, özünde faşist kimliğini koruyacak bu yönetime karşı olacaktır. Bu nedenle, Partimiz hareketinin bugünkü koşullarda aldığı ve gerçekleştirmek durumunda olduğu örgütleniş biçimi ve temel mücadele yöntemi değişmeyecek, mücadelemiz uzun soluklu, uzun menzilli olacaktır.

Bu mücadelenin amacı iki ögelidir: Birincisi, söz konusu yönetimin alaşağı edilmesi, ikincisi, yıkılan bu yönetim yerine, tekellerin, büyük burjuvazi ile sınıfsal müttefiklerinin ekonomik ve politik gücünün, egemenliğinin burjuva demokrasisi biçiminde sürdüğü geleneksel parlamenter rejimin -Portekiz ve İspanya'da olduğu gibi- geri gelmesine set çekilmesi, işçi sınıfının müttefiki emekçi sınıflarla, ilerici, yurtsever güçlerle kendi önderliğinde belirleyip yönlendirdiği ve işçi, emekçi kitlelerin özgürlük ve çıkarları, toplumun sosyalizm doğrultusunda geliştirilmesi açısından demokratik görevleri olan devrimci bir iktidarın gerçekleştirilmesidir.

Amacın birinci ögesinin gerçekleşmesi, yani iktidarın alaşağı edilebilmesi, Türk ve Kürt tüm demokratik, ilerici, sol güçlerin, işçi emekçi halk kitlelerinin olabildiğince en geniş yelpazede ve sayısal güçte, Cunta'ya karşı birleşik, örgütlü mücadeleye etkin biçimde katılmalarına bağlıdır. Bu katılımı sağlama ve yönlendirmede görev en başta işçi sınıfına, onun politik hareketine düşer. Amacın ikinci ögesinin gerçek-

leşmesinde ise işçi sınıfının önderliğinin gücü, etkinliği, kendini cephe ortaklarına kabul ettirebilmekteki başarısı belirleyici etkindir. Yıkılan iktidarın yerini alacak yeni iktidarın ne nitelikte ve ölçüde demokratik ve devrimci bir karakter taşıyacağı -veya taşımayacağı- işçi sınıfının ne denli belirleyici ve yönlendirici olabildiğine göre değişecektir.

Mücadelemizi bu anlayış ve ufuk çizgisi içinde sürdüreceğiz. Bununla birlikte, Türkiye'deki devrimci hareket dünya devrimci sürecinden, sosyalist sistemin, kapitalist ülkeler işçi sınıfının, bağımlı ülkeler halklarının emperyalizme, sömürü ve baskıya, savaş kışkırtıcılığına karşı, barış, özgürlük, ulusal ve toplumsal kurtuluş için verdikleri mücadelelerden kopuk olmadığına göre, mücadelemizi, devrimci hareketin ulusal hedef ve çıkarlarıyla uluslararası hedef ve çıkarları arasındaki bütünselliği dikkate alma, uyumluluğu sağlama çerçevesine oturarak geliştireceğiz.

1 Mayıs'ın bu mücadelecilik anlamı, onu aynı zamanda bir bayram, bir şenlik günümüştü gibi görmekle de çelişmez. Çünkü sömürsüz, baskısız, savaşırsız bir dünya; barışın, eşitliğin, özgürlüğün ve kardeşliğin egemen olduğu bir dünya yaratmayı yaşamalarının en yüce amacı bilen devrimciler için, Türkiye İşçi Partililer için, mücadele bir yakınma ve yüksünme değil, bir coşku, bir sevinç kaynağı, kendi insanlığını doğrulama alanıdır.

1 Mayıs birlik, dayanışma ve mücadele günümüz kutlu olsun! Nice yeni mücadele aşamalarına ve başarılarına!

Hepinizi en sıcak yoldaşlık duygularıyla kucaklarım.

Çark Başak, Sayı 87, Haziran 1981